

॥ २ ॥ त्रिवर्गविजयाय कामक्रोधलोभानां जयाय ॥ ३ ॥ ४ ॥ धर्मावतारत्वाद्धर्मशास्त्रानुसारिवाक्यं विदुरउवाच बाहुश्रुत्यमिति बाहुश्रुत्यं बह्वध्ययनं तपः स्वधर्माचरणं त्यागोदानं श्रद्धा आस्तिक्यं यज्ञक्रियासोमसंस्था दिः क्षमा आक्रुष्टस्य ताडितस्य वा निर्विकारित्वं भावशुद्धिर्निष्कपटत्वं दयादीनेष्वनुजिघृक्षा सत्यं हिंसाशून्यं यथार्थवचनं संयम इन्द्रियनिग्रहः एतादृश आत्मनो धर्मस्य संपदः ऐश्वर्याणि ॥ ५ ॥ ६ ॥ धर्मचार्ये च कामे च लोभवृत्तिः समाहिता ॥ तेषां गरीयान् कतमो मध्यमः को लघुश्चकः ॥ २ ॥ कस्मिंश्चात्मानि धातव्यस्त्रिवर्गविजयाय वै ॥ संलुप्तानि ष्टिकं वाक्यं यथावद्वक्तुमर्हय ॥ ३ ॥ ततो र्यगति तत्त्वज्ञः प्रथमं प्रतिभानवान् ॥ जगाद विदुरो वाक्यं धर्मशास्त्रमनुस्मरन् ॥ ४ ॥ विदुरउवाच बाहुश्रुत्यं तपस्यागः श्रद्धायज्ञा क्रियाक्षमा ॥ भावशुद्धिर्दया सत्यं संयमश्चात्मसंपदः ॥ ५ ॥ एतदेवाभिपद्यस्व माते भूच्चलितं मनः ॥ एतन्मूलौ हि धर्मार्थवितदेकपदं हि मे ॥ ६ ॥ धर्मेणैव षयस्तीर्णा धर्मलोकः प्रतिष्ठिताः ॥ धर्मेण देवाववदधुर्मचार्यः समाहितः ॥ आधर्म्ये रोजन् गुणः श्रेष्ठो मध्यमो ल्यर्थ उच्यते ॥ कामो यवीयानिति च प्रवदंति मनीषिणः ॥ ८ ॥ तस्माद्धर्मप्रधानेन भवितव्यं यतात्मना ॥ तथा च सर्वभूतेषु वर्तितव्यं यथात्मनि ॥ ९ ॥ वैशंपायन उवाच समाप्तवचने तस्मिन्नर्थशास्त्रविशारदः ॥ पार्थो धर्मार्थतत्त्वज्ञो जगौ वाक्यं प्रचोदितः ॥ १० ॥ अर्जुन उवाच कर्मभूमिरियं राजन्निह वार्ता प्रशस्यते ॥ कृषिर्वाणिज्यगोरक्षं शिल्पानि विविधानि च ॥ ११ ॥ अर्थ इत्येव सर्वेषां कर्मणामव्यतिक्रमः ॥ न त्यूतेऽर्थं न वर्तेत धर्मकामाविति श्रुतिः ॥ १२ ॥ विषयैर्यवान् धर्ममाराधयितुमुत्तमं ॥ कामं च चरितुं शक्नोदुःप्रापमकृतात्मभिः ॥ १३ ॥ अर्थस्यावयवावेतौ धर्मकामाविति श्रुतिः ॥ अर्थसिद्ध्या विनिर्वृत्ता बुभावेतौ भविष्यतः १४ ॥ तद्वृत्तार्थं हि पुरुषं विशिष्टतरयो नयः ॥ ब्रह्माणमिव भूतानि सततं पर्युपासते ॥ १५ ॥ जटाजिनधरा दांताः पंकदिग्धा जितेन्द्रियाः ॥ मुंडानिस्तंतवश्चापिव संत्यर्था र्थिनः पृथक् ॥ १६ ॥ काषायवसनाश्चान्येऽमश्रुलाही निषेविणः ॥ विद्वांसश्चैव शांताश्च मुक्ताः सर्वपरिग्रहैः ॥ १७ ॥ अर्थार्थिनः संतिके चिदपरे स्वर्गकांक्षिणः ॥ कुलप्रत्यागमाश्चैकैस्वस्वधर्ममनुष्ठिताः ॥ १८ ॥ आस्तिकानां स्तिकाश्चैव नियताः संयमे परे ॥ अप्रज्ञानंतमो भूतं प्रज्ञानंतु प्रकाशिता ॥ १९ ॥ भृत्यान् भोगौर्द्धोषोदयो योजयति सो र्यवान् ॥ एतन्मतिमतां श्रेष्ठमंतममयथा तथं ॥ अनयोस्तु निबोधत्वं वचनं वाक्यकंठयोः ॥ २० ॥ वैशंपायन उवाच ततो धर्मार्थकुशलौ माद्री पुत्रावनंतरं नकुलः सह देवश्च वाक्यं जगदतुः परं ॥ २१ ॥ नकुलसहदेवावूचतुः आसीनश्च शयानश्च विचरन्नापि वा स्थितः ॥ अर्थयोगं हं हं कुर्वाद्योगैरुच्चावचैरपि ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ एवं धर्मश्रेष्ठे विदुरेण प्रतिपादितेऽर्थश्रेष्ठमर्जुन आह कर्मभूमिरिति ॥ ११ ॥ अव्यतिक्रमः मर्यादा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ निस्तंतवः षष्टिकं ब्रह्मचारिणः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रज्ञानमर्थश्रेष्ठ्या विषयं ॥ १९ ॥ अनयोर्नकुलसहदेवयोः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥